

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie R. K.
skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 12 lipca 2022 r.,
kwestii dopuszczalności kasacji
wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 kwietnia 2021 r., sygn. akt II AKa [...] utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 11 marca 2019 r., sygn. akt V K [...] w części dotyczącej R. K. na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

postanowił:

1. kasację obrońcy skazanego pozostawić bez rozpoznania;
2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 11 marca 2019 r., sygn. akt V K [...], m.in. R. K. został skazany za popełnienie szeregu przestępstw, za które sąd ten wymierzył mu określone kary, a jako karę łączną orzekł 6 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w rozmiarze 500 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych. Wyrok ten zawiera także inne rozstrzygnięcia.

Apelacje w tej sprawie, w zakresie dotyczącym R. K. wniósł m.in. obrońca tego oskarżonego, który zaskarżając wyrok w całości podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych mających wpływ na treść wyroku, a przyjętych za podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie i wniósł o *„uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, ewentualnie o uniewinnienie oskarżonego od czynów określonych w pkt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 zaskarżonego wyroku”*.

Wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2021 r., sygn. II AKa [...], Sąd Apelacyjny w [...] utrzymał w mocy zaskarżony wyrok w części dotyczącej R. K..

Od wyroku tego kasację wniósł obrońca skazanego, zaskarżając w całości. Obrońca skazanego podniósł zarzut:

„(1) błąd w ustaleniach faktycznych, mających wpływ na treść wyroku, a przyjętych za podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, poprzez uznanie oskarżonego R. K. za winnego wszystkich zarzucanych mu czynów, podczas gdy: (1) oskarżony R. K. nie mógł popełnić zarzucanych mu przestępstw, albowiem w okresie od 19 listopada 2013 roku do 12 grudnia 2013 roku był pozbawiany wolności, gdyż przebywał na obserwacji psychiatrycznej w innej sprawie, (2) oskarżony R. K. nie posiadał dostępu do rachunków bankowych C. spółka z o.o., (3) oskarżony R. K. nie wystawiał faktur sprzedaży tej spółki, nie przyjmował innych faktur zakupowych dla tej spółki, (4) oskarżony R. K. nie sporządził żadnych dokumentów do Urzędów Skarbowych w imieniu C. spółka z o.o., jak i w imieniu innych podmiotów objętych niniejszym postępowaniem, (5) Sąd II instancji wyłączył do odrębnego postępowania sprawę oskarżonego K. S., wyłączając możliwość weryfikacji wyjaśnień oskarżonego G. K. i R. K.”

W odpowiedzi na kasację obrońcy skazanego Prokurator Prokuratury Regionalnej w K. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację obrońcy skazanego jako niedopuszczalną z mocy ustawy należało pozostawić bez rozpoznania. Zgodnie z przepisem art. 519 k.p.k. kasacja strony (art. 520 § 1 k.p.k.) może być wniesiona od wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie, przy czym musi być ona oparta na podstawie wskazanej w art. 523 § 1 k.p.k., a zatem, albo na wskazaniu uchybienia wymienionego w art. 439 k.p.k., albo też na zarzucie rażącego naruszenia prawa jeśli mogło mieć ono istotny wpływ na treść

orzeczenia. Uchybienie to, mające postać rażącego naruszenia prawa, musi być wskazane w treści kasacji (art. 526 § 1 k.p.k.) a niespełnienie tego wymogu nie jest brakiem kasacji o charakterze usuwalnym co oznacza, iż nie ma w tym zakresie zastosowania tryb art. 120 § 1 k.p.k. Do tego wniosku przekonuje treść art. 530 § 2 k.p.k. W przepisie tym wyraźnie wyróżniono spójnikiem rozłącznym „albo” sytuację odmowy przyjęcia kasacji w przypadku gdy zachodzi sytuacja określona w art. 120 § 2 k.p.k. (nie uzupełnienie braków formalnych kasacji) od sytuacji gdy kasację oparto na innych powodach (podstawach) niż wskazane w art. 523 § 1 k.p.k. Skoro zaś obrońca skazanego kasację oparł na zarzucie błędu w ustaleniach faktycznych – zresztą powtarzając praktycznie zarzut z apelacji (kopiując go) – to kasacja jest niedopuszczalna, a wobec jej wadliwego przyjęcia, musiała zostać pozostawiona bez rozpoznania.

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 637 w zw. z art. 636 i w zw. z art. 637a k.p.k.

[as]